

Buitenom

Redacteuren van het Noordhollands Dagblad
verkennen hun omgeving graag te voet.
In de wandelrubriek Buitenom beschrijven zij hun
favoriete routes door bos, duinen, polder of stad.

Lopen op de grens van land en water

Volg de dijk en houd het water rechts. Acht woorden zijn voldoende voor de route 'Rondje Marken'. Andersom lopen mag ook. Maar d-n wacht tegen het einde van de wandeling niet het terras aan de haven. Marken is geen eiland meer. Al vijftig jaar niet. Maar toch loop je hier voor dat eilandgevoel. Dus beginnen we op de plek waar de dijk op het eiland aansluit. De dijk die een halve eeuw geleden Marken de eilandstatus ontnam.

Zwanen dobberen op het IJsselmeer dat hier officieel Markermeer heet. Wandelen op de grens van land en water. 'Eigen weg', waarschuwt een bordje van Rijkswaterstaat als je het klinkerpad betreedt dat over de dijk loopt. Dichtgegroeid met onkruid en het pad loopt af en toe behoorlijk scheef. Zeker ook 'eigen onderhoud'? In de verte lokt Het Paard van Marken. Legendarische vuurtoren. Maar we zijn er nog lang niet. Banjeren over het klinkerpaadje door heuphoog onkruid. Fluitenkruid, boterbloemen, distels en een verdwaalde klapproos. Links een gruttoparadijs. Af en toe zeilt er eentje ihutto, hutto, hutto! schreeuwend over. Om me te verjagen van het broedgebied. En rechts dat water. Ooit woeste watergolven die in 1916 Marken nog blank zetten. Nu kalm kabbelend. Windkracht drie en een mooi zeilweertje. Overal bollen de zeilen. Bij de Rozenwerf wappert de was. „Hier droogt het lekker snel“, zegt de Markense wasvrouw. De Rozenwerf. Zo ongeveer de allermooiste plek van Noord-Holland. Een pluk houten huisjes op een terp. Uitzicht over het meer, in de verte de vuurtoren en voor de deur de twaalf apostelen. Op houten palen gemonteerde stukken treinrails die de huisjes in wintertijd tegen kruierend ijs moeten beschermen. Maar nu schijnt de zon.

Voort over de dijk. Links nog een pluk huizen op een terp en volop weidevogels.

Bij Het Paard van Marken is een ideale picknickplek. Pootje baaien op het strandje. Maar dat doen we allemaal niet. We draven door. Het is tenslotte maar tien kilometer. En we kunnen nu lopen zonder te kijken. Want hier is de stratenmaker aan het werk geweest. Keurig strak pad. Al zijn de oude steentjes ingeruild voor betonklinkers. Links het weiland, rechts het water. De routebeschrijving blijft hetzelfde. Links de nieuwbouw, dat hebben ze ook op Marken. En rechts het water. Met op het dijktalud een verzameling bootjes. Voor de Marker vissers. Dan de strekdam in de bocht. Vanaf het water priemt die richting Volendam. Ik heb me laten vertellen dat deze dam door Markers in de oorlogsjaren is aangelegd als werkverschaffing. Zodat de Markers niet te werk werden gesteld in Duitsland. Een prachtverhaal.

Links het weiland en nu rechts de Marken Express. Toeristenboot die Marken met Volendam verbindt. Ook ideaal voor de wandelaar of fietser die een langer rondje wil maken.

Prachtig haventje met een dijk vol horeca. Terrassen voor het uitkiezen. En Sijtje Boes natuurlijk. Zo heet nog steeds het huisje waar de Markense de toeristen naar binnen riep. Voort langs de haven en de dijk weer op. Nog een klein stukje tot we de verbindingdijk naar het vaste land weer hebben bereikt. Het rondje Marken is rond.

RIEN FLORIS

Het rondje Marken is zo'n tien kilometer lang. Twee uur lopen.

Foto Ella Tilgenkamp

